

Stilte in de morgen

De ochtend is de toegang tot de dag en vraagt daarom om zorgvuldig gebed. In deze eerste momenten wordt het welzijn van onze dag toevertrouwd aan God. Alles wat ons die dag kan ontmoeten; de valkuilen, de verleidingen en de onverwachte gebeurtenissen, wordt hier als het ware onder Zijn hoede geplaatst. Door elke morgen te beginnen in de aanwezigheid van onze Heer, leggen wij een stevig fundament waarop de rest van de dag kan rusten.

Gebed vormt het begin van de draad die door de hele dag loopt en waaraan alles wat wij doen wordt vastgemaakt. Er wordt wel gezegd dat een dag die met gebed is vastgestikt niet snel zal rafelen. Dat is een waar woord. Juist daarom is toewijding aan het begin van de dag van zo groot belang.

Als wij ons meer bewust zouden zijn van de grootsheid van het leven dat ons is gegeven, zouden wij met meer eerbied omgaan met de ochtenduren. Wie de dag begint in haast, zonder zich eerst tot God te wenden, mist een wezenlijk moment van voorbereiding. Het is alsof iemand zijn huis verlaat zonder zich te wassen of aan te kleden, onvoorbereid op wat de dag zal brengen.

Het leven is jachtig. De plichten roepen en de drang om direct aan het werk te gaan is groot. Toch is het juist in deze stilte aan het begin van de dag dat wij mogen schuilen bij God. Door ons even terug te trekken in Zijn nabijheid en ons te koesteren in Zijn troost, ontvangen wij de kracht en de helderheid die wij later nodig hebben. Wie eerst luistert naar Gods stem, zal merken dat de lasten van de dag hun zwaarte verliezen.

Wie de dag begint in Gods nabijheid, staat sterker wanneer de weg zwaarder wordt en de omstandigheden meer van hem vragen. Daarom, ren eerst naar God, al is het maar heel even. Wie door Hem wordt aangeraakt, draagt iets van de rust van de hemel met zich mee en mag de dag ingaan met vertrouwen.

